

pressa di sua Beatitudine mi hanno imposto di scrivere, che &c. faccia intendere a tutti i Confessori di costi, siano quantosivoglia privilegiati, ed esenti, che onniamente si conformino con i sudetti decreti, e non ardiscano di contravenire sotto qualsivoglia pretesto di caso, etiam di precisa necessità, fuorchè in articulo mortis, con reincidenza, si convaluerint.

3416 Ubi (ut vides) in præmissis omnibus decretis nulla fit mentio de superioribus Regularibus in ordine ad proprios subditos, sed solùm de ipsis Confessariis regularibus: ad eoque intelligi debent in ordine ad fœculares, minimè in ordine ad Regulares; & ita sentiunt Donatus, & Peyr. citati, & quanplures apud ipsis. Ut enim inquit Donatus: *Odia sunt restringenda, & in odiosis non comprehenduntur Regulares, nisi in specie exprimantur.*

3417 Imò ita fuisse declaratum à S. C. Reg. facto verbo cum SS. Clem. VIII. refert Peyr. cit. ex Peregrino, & Naldo.

3418 Et quidem satis colligitur ex ipsis decretis: nam indiscriminatim & unitim loquuntur de reservatis Ordinario, & de reservatis Papæ in Bulla Coenæ; quod non haberet locum quoad primam partem, si loquerentur de superioribus Regularibus in ordine ad suos subditos; nam isti non subjacent casibus reservatis Ordinariis locorum. Tum quia iisdem, quibus prohibent absolutionem à reservatis Ordinario, prohibent absolutionem à reservatis Coenæ; unde solùm loquuntur de ipsis Confessariis in ordine ad fœculares.

3419 Decretum SS. Inquisit. sub Innoc. X. 23. Maii 1652. non est ad rem; quia solùm loquitur quoad fœculares, & in virtute Jubilæi, ut constat ex ipso edicto Inquisit. Siciliæ, quod fuit publicatum Panormi die 15. Febr. 1657. in quo Decreto nulla fit mentio de Prælatis Regularibus quoad suos subditos, & de Privilegiorum virtute.

3420 Nec obstat Privilegium concessum Inquisitoribus à Paulo V. 1. Sept. 1606. per Bullam, *Romanus Pontifex*, & ab Alexand. VII. 8. Julii 1660. per Bullam, *Licet alias*, relatam in tom. 2. num. 148. Quia per illud solùm expressè revocatur privilegium Provincialium juridicè procedendi contra suos subditos in causis hæresis, & suspicionis hæresis, processus formando, testes examinando, & reos castigando, quod habebant à Leone X. per Bullam *Exponi nobis* 15. Octobr. 1516. in Bullario Rodr. à Paulo III. per Bullam *Romanus Pontificis* 25. Aprilis 1546. & à Pio IV. per Bullam *Pastoris Æterni* 1. Aprilis 1562. ibid.

& nulla fit mentio de potestate absolvendi in fôro interno conscientiæ, quæ quidem est omnino distincta à potestate juridicè procedendi, quæ utique solis competit Inquisitoribus.

3421 Hæc sunt Decreta omnia, quæ in oppositum possunt adduci. Si quod aliud referatur, vel non apparet, vel non est promulgatum, vel non constat authenticè.

3422 Deinde non obstat Stylus Curiae, seu S. Poenitentiaræ, si quis sit, absolvendi Religiosos, & respectivè cum eis dispensandi super aliquo ex præmissis casibus, Donatus tom. 1. p. 1. rr. 13. qu. 17. n. 26. quia id vel fit ad majorem cautelam, ut ait Donatus: vel quia recurrens potestatem sui Prælati ignorat. Tum quia stylus Curiae consistit in hoc, quod si aliqui Regularis ad illam recurrent, absolvat, & dispenseat; at inde non sequitur, quod non sit in Prælati Regularibus potestas ad hujusmodi absolutiones, & dispensationes, sicut nec id sequeretur, si quis Regularis ad Episcopum recurreret, & Episcopus absolveret, ac dispensaret, unusquisque enim utitur jure suo. Lega Portellum *ver. dispensare num. 18.* majora docentem.

3423 Non erit autem abs re hic referre, quæ habet Melphi de Pœnit. cap. 18. qu. 3. in tomo Typis dato Romæ 1649.

(Majorem, & ampliorem facultatem dispensandi, & absolvendi, habent Prælati Regularis, quam facultates (suppletu. erga suos subditos) & ita mihi semel consulenti Dominum Coccinum, Rotæ Decanum, & Sacra Poenitentiaræ Regentem, pro quibusdam casibus, qui è partibus mihi commissi fuerant, respondit ipse Prælatus, Miror, quod vos ad Sacram Poenitentiarum confugiat, cùm in vestris Privilegiis majorem Poenitentiaræ facultatem habeatis: sicut de facto est.)

3424 Ex quibus (junt sectatores secundæ sententia) evidenter concluditur, recensitum jus Prælatorum Regularium in suos subditos esse certum, revocationem verò nedum esse dubiam, sed positi clare constare nullam adesse, ac proindè assertionem secundæ sententiae remanere moraliter certam.

PLURA DE PRÆLATIS REGULARIBUS QUOD SUBDITOS IN RESERVATA.

3425 **I**dem dicunt relati Doctores de Prælatis Regularibus, in ordine ad Moniales sibi subjectas, etiam diversæ Regulæ, & tam secundi, quam tertii Ordinis, collegialiter, & sub professione trium votorum substantialium viventes, ex Privil. Sixti IV. Bulla,

19 *Sacri Predicatorum, & Minorum Fratrum* pag. 504. quia quamvis posset, quantum est ex vi privilegii, quatenus eos comprehendit ex num. 3379. non possunt tamen ex jure particulari nostræ Religionis, quæ in Capitulo Generali tale privilegium quoad Guardianos non acceptavit, fundata in Trid. *sess. 14. c. 7.* 22. *Dum intra*, edita in Conc. Lateran. *sess. 11.* ubi ad Christiani populi disciplinam pertinere visum est ut graviora crimina non à quibusvis, sed à summis dumtaxat Sacerdotibus absolvantur. Idem ibi est concessum Epilopis in suis Dioecesisbus, & inde autoritatem quasi Episcopalem habentibus, cujusmodi sunt Provinciales, minimè Guardiani; hac de causa in stat. cap. 7. §. 2. per tria Capitula Generalia habetur.

(Decernimus, & sancimus, ut in illis casibus, quos per statuta Generalia, aut per Constitutiones Apostolicas reservatos esse, aut reservari contigerit, nemo absolvere quemquam presumat sub poena excommunicationis ipso factò incurnda, nisi à Generali, vel Provinciali Prælato absolvendi facultatem accipiat.)

3427 Moniales S. P. Dominicani communicare cum privilegiis aliorum Ordinum (exceptis odiosis, & eorum sexui repugnantibus) etiam si Fratrum Ordinis Minorum, aut Ordinario rum locorum regimini earum Monasterium sit commissum, docent Donatus tom. 3. rr. 2. qu. 18 & 19. Idem dic de Clarissis.

3428 Prælati Regulares potestatem à prædictis casibus absolvendi, & super eis respectivè dispensandi, possunt alteri generaliter delegare, quia est potestas ordinaria.

3429 Jurisdictio enim delegata est, qua competit ex particulari superioris commissione, quæque sequitur personam; & hæc expirat morte concedentis, nisi causa sit inceppta, aut sit data à Summo Pontifice, vel Principe Supremo ad universitatem causarum. Ordinaria verò est, quæ competit ex legi generali, & perpetua, quæque sequitur officium, non personam, qualis est præfata jurisdictione Prælati Regularis: & hæc non expirat morte concedentis.

3430 In Confessariis, ut à prædictis reservatis absolvant, non sufficit simplex approbatio in Confessario; sed requiritur ulterius generalis, aut specialis deputatio ad illos, ut liquet ex privilegiis.

3431 Prælati Regulares suos subditos absolvere possunt, ac dispensare, & pariter ab iisdem absolviri, & dispensari non solùm in loco sua jurisdictionis, sed etiam extra, Melphi in Const. cap. 7. stat. 1.

3432 Quantum ad Guardianos, affirmant posse à reservatis Papæ absolvere, & absolviri. Port. verb. *Prælatus*, & Rodriguez in Comp. ref. 3.

Dico verius non posse; Melphi cap. 7. stat. 1.

MONIALES

3433 **N**on exemptas subdi casibus reservatis ab Episcopo, non est dubium, quia sunt ejus subditæ.

Exempta verò subdatur casibus reservatis proprio Prælato Regulari. Unde Ordinarius pro his non potest alios reservare casus, nisi illos, qui ad clausuram spectant, quia moniales exemptæ, solùm quoad clausuram sunt Ordinario subjectæ. Idem dic de pueris,

quæ intra Monasteria exempta cum educandis morantur, & habitant, quia ratione loci sunt liberæ ab Ordinarii jurisdictione: v. n. 1450. & 3197. Donatus tom. 3. tr. 5. qu. 33. num. 2. & facta ab Ordinario reservatione aliquujus casus ad clausuram spectantis, certum est non posse Prælatum Regularem ab illo suam subditam absolvere.

Denique dispositio, & restrictio facta à Clement. VIII. super casum reservatione, relata n. 3301. solum locum habet pro Monialibus Prælati Regularibus subjectis, minime pro subiectis Ordinario; quia Prælatis regularibus est directa. Pelliz. cap. 10. à num. 45.

NOVITIOS

3437 Non comprehendi (ait Sieri de Sacramento Pænit. n. 779.) à reservationibus Religionis, quia in odiosis non sunt subditi; sic communis contra Peregrinum & Laym. lib. 4. tr. 5. cap. 4. & quamvis ex quodam vivæ vocis oraculo Pauli V. 5. Augusti 1609. concessum fuerit superioribus Regularibus, ut possint reservare peccata etiam Novitorum, hoc tamen privilegium non vivet, quia ab Urbano VIII. revocata fuere omnia oracula vivæ vocis,

QUÆRES.

3438 An Prælati regulares possint suos subditos absolvere ab excommunicatione contra abortum procurantes à Sixto V. inflita: Insuper ab excommunicatione, & suspensione contra simoniacè promotois ad Ordines, ab eodem Sixto summinatis?

Videtur, quod non, quia Sextus V. ea reservavit Romano Pontifici, expressè comprehendendo in reservatione etiam superiores Regulares in ordine ad subditos.

Respondeo posse. Rodr. in Comp. ref. 3. n. 7. Port. v. Prælatus n. 29. Pro quo si es curiosus, scias, quod Sextus per Bullam 77. Effranaram, 29. Octobr. 1588. tulit excommunicationem laicæ sententiae contra procurantes abortum foetus, sive animati, sive inanimati, effectu fecuto & contra cooperantes ad illum consilio, favore, portione, aut alio modo; quam censuram reservavit soli Romano Pontifici, comprehendendo etiam superiores Regulares in ordine ad suos subditos.

Greg. verò XIV. per Bullam 8. Sedes Apostolica, 31. Martii 1591. moderavit rigorem Bullæ Sixti, & proinde abstulit censuram contra procurantes abortum foetus inanimis, & eam reliquit contra procurantes abortum foetus animati, concessit tamen Epi-

scopis, ut possint in foro conscientia ab hujusmodi peccato & censura absolvere per Confessarios sive Seculares, sive Regulares ad id deputatos; at id non concessit Superioribus regularibus, unde quoad hoc non fuit revalidatum privilegium à Sixto V. extinctum.

3439 Postea verò recentita privilegia fuerunt innovata, & in pristinum restituta à Clement. VIII. qui per Bullam 51. Ratio Pastoralis Officii, 20. Decembr. 1667.

Ex certa scientia confirmavit, & in pristinum statum restituit omnia privilegia trium Ordinum S. Francisci utriusque sexus, tam propria, quam per communicationem inter se, & cum aliis Ordinibus mendicantibus, & non mendicantibus, per suos prædecessores Pontifices eis concessa: in iis omnibus, in quibus decretis Conc. Trident. non adversantur. Confirmatio autem ex certa scientia (ait Rodr. in Comp. ref. 3. n. 8.) revalidat invalidum, & revocatum, haberque vim innovationis, cap. 1. de translat. c. quoties, de pultis. Ex quo concludit Rodr. cit. Superiores Regulares posse hodie suos subditos utriusque sexus de hoc peccato & censura absolvere etiam in foro externo. Bord. tom. 3. ref. 13. n. 19.

3440 Super irregularitate ex abortu foetus animati dispensare non possunt; quia si ex homicidio voluntario injusto, adeòque est exceptuata à Sixto IV. ut in n. 3380.

3441 Bord. autem cit. n. 14. Rodr. in Comp. ref. 52. n. 26. Port. & Pelliz. tralit. 9. cap. 3. tenent posse Prælatos Regulares cum suis subditis pro utroque foro dispensare, etiam in tribus irregularitatibus à Sixto IV. exceptis, videlicet homicidii voluntarii injusti, bigamia, & mutilationis membrorum: idque in virtute Privilegii Pauli III. per Bullam 12. Exponi nobis, 12. Martii 1645. apud Bullarium Rodr. pag. 376. Generali, Abbatibus, Prioribus, & Præsidentibus Ordinis S. Benedicti Vallisoleti concessi, & per communicationem cæteris Prælati Regularibus, Generali, Provincialibus, & Guardianis, concessi, ut sequitur.

(Nos igitur, qui singulorum salutem paterno zelamus affectu, hujusmodi supplicationibus inclinati, vobis quod statim immemorabili consuetudine hujusmodi, etiam de cetero perpetuis futuris temporibus singulis annis prima die Lunæ Quadragesima hujusmodi omnes, & singulas utriusque sexus personas Ordinis, & Congregationis prædictorum Religiosas, ac ejusdem Ordinis, & Congregationis, oblatas, seu donatas, nec non Eremitas sub cura vestra existentes intra septa vestrorum, seu ipsorum pro tempore absolvendorum Monasteriorum, seu aliorum

Re-

Regularium locorum, ab omnibus, & singulis eorum peccatis, sententiis, censuris, & poenis per eos pro tempore quomodolibet incurris, etiam in casibus dicta sedi quomodolibet reservatis, exceptis contentis in Bulla, quæ in die Cœnæ Domini solita est legi, absolvere, & cum eis super quibusvis irregularitatibus per eos pro tempore quavis occasione, vel causa contractis dispensare, prout haecenus, ut præfertur, consuevit, dicta auctoritate valeatis, plenam, & liberam eadem auctoritate tenore præsentium concedimus facultatem.)

Quod privilegium nullam irregularitatem excipit; nec ei opponitur (ait Pelliz. cit.) exceptio facta à Sixto: quia usus privilegii Sixti est pro toto anno; Pauli verò est limitatus ad unam solam diem anni, & id est concessus amplior, eo fine, ut majori cum animi hilaritate, & serenitate Altissimo famulari possint: hinc sententiam probabilem, & tumultuam in praxi vocat Diana p. 4. tr. 2. ref. 63.

3442 Insuper Sixtus V. per Bullam 91. Sanctum 5. Januar. 1588. tulit censuram suspensionis contra male promotois ad Ordines, & sic promoventes contra Decreta Conc. Trident. per saltum, sine titulo, furtivè, ante statem, &c. & ultra suspensionem, tulit excommunicationem contra simoniace promotois, & promoventes ad Ordines etiam minores, aut ad tonsuram; quas censuras pariter reservavit Romano Pontifici, comprehendendo etiam superiores Regulares in ordine ad subditos.

3443 Quem rigorem moderavit Clemens VIII. per Bullam 40. Romanum Pontificem 28. Febr. 1595. quatenus Bullam Sixti, & ejus poenas reduxit ad terminos Sacerorum Canonum, ad Decr. Trident. & ad Constit. 3. Pii H. Cum ex Sacerorum Ordinum, 17. Novembr. 1461. qua statuitur, ut qui extra tempora, aut ante legitimam statem, vel absque dimissoriis, ad aliquem ex sacris Ordinibus se fecerint promoveri, à suorum Ordinum execuzione ipsoj re suspensi sint; & si hujusmodi suspensione durante, in eis Ordinibus ministrare presumperint, eo ipso irregularitatem incurant, & nulli reservat. Decreta Trid. de hac materia sunt sess. 7. de ref. cap. 10. sess. 21. de ref. cap. 1. & 2. sess. 23. de refor. a cap. 3. ad 17. ubi vide suspensiones, quæ reservantur.

3444 Licet autem Clemens VIII. censuras, & peinas, quoad alios defectus sic moderaverit, suspensionem, & excommunicationem contra simoniace ordinantes, & ordinatos Sixto inflatas voluit in suo robore permanere.

Examen Ecclesiast.

3445 Quia tamen idem Clem. VIII. postea anno 1597. privilegia antiqua, ut jam dictum est in n. 3439. innovavit, sequitur, ut Prælati Regularis possint hodie suos subditos à dictis censuris absolvere, uti de abortu dictum est, & multo magis à simonia commissa in collatione officii, seu beneficii, Rodr. cit. & Port. verb. Prælati potestas ad absolvendum.

QUÆRES. II.

3446 An Religiosi possint confiteri, & à servatis absolvvi extra Ordinem?

R Esp. posse. 1. In articulo, seu periculoso probabili mortis. 2. In casu necessitatis, puta si reperirentur in terris infidelium, aut urgoret necessitas celebrandi, & Confessarius proprius non adesset.

3447 Itinerantes confiteri possunt Sacerdoti extra Ordinem de licentia sui superioris, quam licentiam in nostra Religione dare potest. Guardianus ex concessione Capituli Generalis in stat. cap. 7. §. 1. n. 5. ubi generaliter dicitur: Nisi eligendi Confessarium generalem habuerine à superioribus facultatem. Nomine autem Superioris, & Prælati venire Guardianum, certum est ex iisdem stat. num. 1. & ita servari in praxi docet Melphi in stat. c. 7. stat. 1. n.... q. 6. qui ritè ponderat grave fore, si Religiosus, ubi Provincialis non est, licentiam hanc à Provinciali petere teneretur.

3448 Hæc licentia sufficit si sit generalis, aut tacita, seu presumpta; imò implicitè continetur in ipsa licentia itinerandi. Melphi cit.

3449 Religiosus autem itinerans non potest eligere Sacerdotem simplicem, nisi ad id habeat speciale licentiam sui superioris, qui quidem potest pro suis subditis sacerdotem simplicem extraneum approbare. Vel nisi deficiat extraneus approbatus; quia tunc potest eligere simplicem ex presumpta licentia sui superioris. His seclusis casibus, Sacerdos extraneus, si sit secularis, debet esse approbatus ab Ordinario loci; si Regularis, sufficit, si sit approbatus à proprio Prælato Religionis, quia Trid. in Decr. requirente approbationem Episcopi, non inclusit Religiosos, ut advertit Tamb. tom. 1. pag. 33. n. 17. & Port. verb. Confessor. n. 14.

3450 Nec potest ab extraneo absolvvi à servatis, nisi habeat expressam licentiam à suo Provinciali pro illis; vel nisi habeat ab eo auctoritatem passim, ut absolvatur ab illis. In casu autem necessitatis pro referatis discurre juxta regulas generales den. 3354. ad 3371.

3451 Hinc Port. cit. infert, quod si duo Fra-

tres